

Alla kuvia Assin sukulaisista. En laita tänne vain parhaimpien ja kauneimpien koirien kuvia, vaan kaikki, jotka saan, niin hyvässä kuin pahassa. Tämän sivun tarkoitus kun ei ole myydä pentuja, vaan kirjata tietoa Assin taustoista niin itselleni kuin muillekin. Jos mietitään, mitä koira mahdollisesti periyttää, on sukulaisia katsottava pelkkää sukutaulua laajemmin. Laitan myös kuvausiat, koska spinone on hitaasti kehittyvä rotu.

Assin emä Bandera di Cascina Croce

Isä Tobia 3-4 vuotta

Veli 18 kk, oli kuin pikku-Assi, eikä tarvitse maastossakaan jaloista potkia

Toinen veli 18 kk, luokkansa voittaja ko. näyttelyssä, ei pyöri jaloissa tämäkään

Veli 3 v, hakee tunnista toiseen, päivästä toiseen, hyvä riistankäsittelijä

IT & INT KVA Tobiasta sanottua:

Italian ja kansainvälinen käyttövalio, muotovalio ja jälkeläisvalio Tobia kuoli 10 vuoden iässä, ja metsästi innokkaasti vielä kuolemaansa edeltävällä jahtikaudella.

Mario di Pinto:

Kansainvälinen käyttökoe, jossa riistana oli peltopyytä, järjestettiin harmaana ja kylmänä syyspäivä vuonna 2003. Lyijynharmaa taivas roikkui synkkänä puolalaisen pikkukaupungin sairaalan takana olevalla pellolla seisovien osallistujien päällä. Olin jo aamulla arvostellut alueella yhden ryhmän mannermaisia kanakoiria, joista vain yksi oli saanut tuloksen: riistaa oli erittäin vähän. Tavallisesti alue oli yksi riistarikkaimmista, mutta kyseisenä aamuna koirat eivät onnistuneet riistaa löytämään.

Päivällisen jälkeen päätin ”jälkiruuaksi” arvostella ryhmän italialaisia seisojia. Päätin, että oli miten oli, parempi juoksupuolia kuin palata hotellille kuulemaan iänikuisia juttuja, jotka kaikki jo tuntevat. Lisäsyynä oli, että halusin nähdä Tobian, Marco Lozzan omistaman ja Edigio Villan ohjaaman nuoren ruskeapäistärikkön, joka heti ensimmäisen hakuerän jälkeen sai lempinimen ”taikuri”.

Hakuvuorossa ensimmäisenä olleet koirat eivät löytäneet riistaa. Sitten tuli vuoroon Tobia, joka kiskoi innokkaasti hihnassa sieraimet jo valmiiksi laajentuneena. Edigio laski koiran irti, ja se alkoi välittömästi hakea tuuleen. Muutaman minuutin jälkeen nuorukainen ottikin jo seisonnan. Edigio kävi tekemässä koiralla täydellisen riistatyön, Tobia oli parven lähtiessä rauhallisesti paikoillaan.

Tobia päästettiin jatkamaan hakua, ja se suuntasi suoraan lupaavan näköiselle alueelle, josta se mokoma seisojia vielä toisen parven. Olimme koko päivän aikana löytäneet riistaa vain kerran, ja tämä kloppi oli viidessä minuutissa jo toistamiseen linnulla. Voihan se tietysti tuuriakin olla, mutta koiralla näytti olevan kuudes aisti sen suhteen, missä riistaa olisi. Jatkoimme etenemistä koiran luo. Kaksi peltopyytä lähti lentoon, ehkä kolme, koira oli yhä rauhallinen ja johti meitä eteenpäin. Taas lähti pyy. ”Taikuri” jatkoi niin ilmeisen keskittyneenä, että en voinut kuin seurata sen hienoa rotutyypillistä toimintaa iho kananlihalla... ja taas siivitti lintu. Ammuttiin, koira kytkettiin ja sen päivä päättyi. Edigion silmät loistivat ja Tobian sieraimet olivat laajentuneet kuin kilpahevosella. Tähti oli syntynyt.

Lähde: Di Pinto, M., Massimino, L., Bonasegale, C. *Nel segno di Tobia*. Il Giornale dello Spinone, 06/2011. Suom. Salla Finnilä. Kaikki oikeudet pidätetään. Lähde mainittava lainattaessa. Julkaistaan Club Italiano Spinonin luvalla.